

[Wilhjelm.]

ville der ikke være denne modstrid, det umulige i at sammenholde disse ting med en ansvarlig energipolitik, med en politik, der rettede sig mod arbejdsløsheden. Man ville lukke de mindst effektive industrivirksomheder, og det ville ikke nødvendigvis føre til den arbejdsløshed, det fører til i det nuværende system. Det ville kunne laves som nedsat arbejdstid, og vel at mærke en udvidelse af de ikke-energikrævende aktiviteter, f. eks. undervisning, forskning, naturpleje, ordentlig pasning af ældre og børn osv. Der er nok af problemer, der trænger til løsning dér. Der ville være meningsfuld beskæftigelse til alle. Der ville ikke være nogen som helst grund til, at hverken 100.000 eller 200.000 skulle være forhindret i at have et fornuftigt arbejde.

Dette er ikke nulvækst, men det er rigtig nok en anden fordeling og prioritering af reallønnens konkrete sammensætning end den, vi kender i dag, med mindre vægt på de industrielle dippedutter og med større vægt på de sociale funktioner. Altså det stik modsatte af, hvad den socialdemokratiske regering har demonstreret ved på den ene side tilskuddene til industrivirksomhederne og på den anden side adgangsbegrænsning til uddannelserne og forringelse af børneinstitutionerne som eksempel. Det er stadig væk indholdet efter finanslovsforslaget, og en økonomisk politik af dette indhold er VS naturligvis fortsat imod.

Johan Nielsen (S):

Jeg sad og kom i tanker om, mens jeg hørte det ærede medlem hr. Wilhjelm, at hvis jeg var et vildfremmed menneske og ikke kendte det danske samfund, så ville mit hjerte blive opfyldt af medlidenhed med de stakkels mennesker, som skulle bo her under de usle kår, som det blev fremstillet herfra. Og hvis jeg var et vildfremmed menneske, der ikke kendte de danske politikere og den danske regering, så ville mit hjerte svulme af harme over sådan nogle forbrydere, der kun kan behandle mennesker på den måde.

Tja, I har nu måttet søbe den surkål. Nu skal jeg strø lidt sukker på. Det er mig meget kærkomment at få lov at komme her op og sige tak til den danske regering, fordi den danske regering altid — og det gælder også,

når regeringen har siddet på den dér side — har været meget lydør over for de problemer, vi har haft på Færøerne. Jeg har været medlem af det høje ting siden 1960, og jeg har set det færøske samfund udvikle sig fra et af de fattigste hjørner i Europa til et velfærdssamfund, som der måske ikke findes mage til i hele verden i dag. Det er sket, fordi vi har haft et fornuftigt og godt samarbejde imellem skiftende landsstyrer på Færøerne og skiftende regeringer her, og det er sket, fordi vi har et udmærket menneskemateriale på Færøerne, som ikke er bange for at tage fat, når det får redskaber til at arbejde med.

Der var engang, hvor jeg var så naiv, at jeg troede, at blot vi fik udbygget den færøske fiskerflåde, ja, så ville alle problemer være løst. Det viste sig ikke at være tilfældet. Man siger, at Filip II af Spanien til den admiral, som kom til ham for at meddele, at armadaen var gået tabt, og som knælte ned foran kongen, sagde: „Rejs dig op. Jeg sendte jer ud mod mennesker og ikke mod elementernes rasen. Guds vilje ske.“ Sådan føler vi det i øjeblikket deroppe. Altså der er ting, som kommer ind over os, som vi ikke kan bekæmpe. Jeg tænker her på spørgsmålet om søterritorier.

De forskellige lande, hvor vi har drevet fiskeri, har udvidet deres søterritorier, så vores fiskeri nogle steder er udelukket og andre steder stærkt begrænset, og det er ting, som vi intet kan gøre ved. Vi er nødt til at fare frem med lempe. Man taler om, at hvis vi blot kunne få 200-sømile-grænse omkring Færøerne, så ville det måske løse problemet. Jeg har ikke forstand på det. Jeg kan kun sige, at erfarne fiskere vist er uenige. Jeg ved blot, at hvis vi skal have 200-mile-søterritorium, så kommer vi til at træde nogle af dem over tærne, som vi gerne vil være venner med, når alle territoriespørgsmål er lagt sådan, som de skal ligge, og det er vi ikke interesseret i. Efter min erfaring her i det høje ting, så stoler jeg på, at vi til enhver tid vil have det høje tings bevågenhed, når det drejer sig om vort søterritorium.

Hvis det kommer dertil, at vi er tvunget til alternative foranstaltninger for at beskæftige folket deroppe — hidtil har vi været så heldige, at vi har kunnet beskæftige alle sammen — ja, så håber vi også på for-